

[Arentoft]

58 – og jeg har tilladt mig at oversætte det til dansk:

»De senere analyser af den sovjetiske operationsplan anbefaler, at der lægges størst vægt på hurtighed, mobilitet og fleksibilitet hos de sovjetiske styrker for at udnytte overraskelsesmomentet og opnå hurtige resultater, før NATO når at mobilisere. Operative manøvregrupper, som man forkorter OMG, skal bruges til at gennembryde NATOs styrker hurtigt for at ødelægge kommunikations- og nøglepunkter.«

Men det betyder ikke, at en anden og tredje angrebsbølge ikke er nødvendig for angriberen – tværtimod. Det er så væsentligt for forhindre, at nye tropper samt forsyninger føres frem til den første angrebsbølge. At afskære fjendens forsyningslinjer har altid været og er stadig en af de vigtigste militære læresætninger. Men nok taler FOFA kun om konventionelle våben, som forsvarsministeren også nævnte, men jeg har set i Neue Zürcher Zeitung den 17. november, at stabschefen for Sovjetunionens strategiske raketstyrker, general Wischenkow, har udtalt:

»Sovjetunionen er i stand til med nukleare våben på én gang at tilintetgøre alle vigtige mål hos fjenden. Et sådant slag vil frilægge vejen for efterfølgende styrker.«

Generalen må nok tænke på de næsten 400 SS-20 missiler, der samtidig kan affyres mod næsten 1.200 vigtige mål i Europa og altså også Danmark, selv om Sovjetunionen gentagne gange har erklæret, at Sovjet aldrig vil være de første til at indsætte nukleare våben, men man bedes bemærke, at generalen taler om at »frilægge vejen for efterfølgende styrker«, altså har Karsten Voigt ikke ret i det, han siger i den foreløbige rapport.

En anden ting, der står i bemærkningerne:

»Hvis nemlig det dybe slag bruges, før første angrebsbølge nogen sinde når frem, så kan det forklares, hvorfor man holder fast i doktrinen. Dette svarer til, hvad der i debatten om de nye doktriner er blevet betegnet som »forebyggende angreb« eller »offensivt fremskudt forsvar«. Det er naturligvis meget afgørende at få afklaret, om FOFA's retningslinjer kan tjene et sådant offensivt formål.«

Det kan det ikke, for NATO er, som det også er understreget mange gange af forsvarsministeren, en forsvarsalliance, og jeg kan meddele, at det konservative folkeparti afviser forslaget, og jeg skal sige på vegne af

fru Inger Stilling Pedersen, der skulle være ordfører i denne sag, men som er forhindret på grund af udvalgsarbejde, at kristeligt folkeparti ligeledes afviser forslaget.

Sønderby (V):

Med forslaget til folketingsbeslutning om udsættelse af beslutning om NATOs doktrin FOFA vil man enten have den ophævet eller udsat. Det er helt rigtigt, som hr. Arentoft sagde, at man mere fokuserer på angreb end på ikke at angribe. Forsvarsministeren sagde, at FOFA ikke er nogen doktrin, men derimod vejledende principper for den forsvarsplanlægning, der foregår i NATO, og denne planlægning deltager Danmark jo i sammen med de øvrige medlemslande. Baggrunden for FOFA-konceptet er – som det også om ikke direkte er omtalt, så i hvert fald ligger i nogle af de bemærkninger, der er i Dyvig-rapporten – at man i højere grad vil udnytte de fordele, der er ved nogle af de konventionelle våben, som er fremkommet som følge af den nye teknologi. Vi kan vel også sige, at vi ikke her kan diskutere, om der er nogle territorier, der kan være tabuområder efter et eventuelt angreb. Det var forsvarsministeren også inde på.

Ved at tillægge de konventionelle våben en større vægt, hvilket er hovedformålet med FOFA, kan man nå to ting. For det første kan man opnå en konventionel styrkebalance, og som følge af den balancerede situation vil der være basis for at få gennemført en effektiv våbenkontrol på grundlag af gensidige aftaler. Venstre er tilfreds med, at der nu også, som hr. Knud Damgaard var inde på, er skabt muligheder for nye forhandlinger mellem stormagterne om gensidige aftaler. For det andet: ved at styrke den konventionelle afskrækkelse kan man mindske afhængigheden af kernevåben, således at atomtærskelen kan hæves, og det må være et mål, som vi alle kan enes om.

Det kan være svært at overskue alle de muligheder, som pludselig dukker op som følge af ny teknologi på de konventionelle våbens område, derfor er det vigtigt i NATO-sammenhængen at sikre sig den mest rationelle anvendelse af ressourcerne. Solidaritetsprincippet i NATO er af meget stor betydning her, idet det er muligt at gennemføre effektivisering af det ikke-nukleare forsvar